

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/216/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7515201603
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7515201603.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému H. M., nar. XX.X.XXXX, bytom vo S., G. XXX/XX, o zaplatenie 1.966,98 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 24. septembra 2019 č.k. 16C/135/2015 - 222 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 7. septembra 2020 č.k. 16C/135/2015 - 245 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok zo dňa 24.9.2019 č.k. 16C/135/2015 - 222 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 7.9.2020 č.k. 16C/135/2015 - 245 vo výroku o lehote na splnenie peňažnej povinnosti a o trovách konania.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom zo dňa 24. septembra 2019 č.k. 16C/135/2015 - 222 rozhodol, že:

I/ Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 12,9 % ročne zo sumy 1.966,98 € od 16.12.2014 do 26.3.2015, zo sumy 1.659,84 € od 27.3.2015 do 9.4.2015, zo sumy 1.610,75 € od 10.4.2015 do 4.5.2015, zo sumy 1.610,15 € od 5.5.2015 do 29.5.2015, zo sumy 1.580,15 € od 30.5.2015 do 2.6.2015, zo sumy 1.579,55 € od 3.6.2015 do 22.6.2015, zo sumy 1.549,55 € od 23.6.2015 do 21.7.2015, zo sumy 1.538,45 € od 22.7.2015 do 3.8.2015, zo sumy 1.537,42 € od 4.8.2015 do 21.8.2015, zo sumy 1.507,42 € od 22.8.2015 do 21.9.2015, zo sumy 1.496,32 € od 22.9.2015 do 2.10.2015, zo sumy 1.495,28 € od 3.10.2015 do 21.10.2015, zo sumy 1.465,28 € od 22.10.2015 do 2.11.2015, zo sumy 1.464,18 € od 3.11.2015 do 23.11.2015, zo sumy 1.434,18 € od 24.11.2015 do 21.12.2015, zo sumy 1.423,08 € od 22.12.2015 do 4.1.2016, zo sumy 1.422,04 € od 5.1.2016 do 21.1.2016, zo sumy 1.392,04 € od 22.1.2016 do 22.2.2016, zo sumy 1.380,95 € od 23.2.2016 do 21.3.2016, zo sumy 1.369,96 € od 22.3.2016 do 21.4.2016, zo sumy 1.358,92 € od 22.4.2016 do 23.5.2016, zo sumy 1.347,89 € od 24.5.2016 do 26.5.2016, zo sumy 1.332,89 € od 27.5.2016 do 21.6.2016, zo sumy 1.321,90 € od 22.6.2016 do 24.6.2016, zo sumy 1.301,90 € od 25.6.2016 do 4.7.2016, zo sumy 1.301,37 € od 5.7.2016 do 21.7.2016, zo sumy 1.271,37 € od 22.7.2016 do 22.8.2016, zo sumy 1.260,28 € od 23.8.2016 do 2.9.2016, zo sumy 1.259,29 € od 3.9.2016 do 21.9.2016, zo sumy 1.229,29 € od 22.9.2016 do 3.10.2016, zo sumy 1.228,19 € od 4.10.2016 do 21.10.2016, zo sumy 1.198,19 € od 22.10.2016 do 2.11.2016, zo sumy 1.197,09 € od 3.11.2016 do 21.11.2016, zo sumy 1.167,09 € od 22.11.2016 do 2.12.2016, zo sumy 1.165,99 € od 3.12.2016 do 21.12.2016, zo sumy 1.135,99 € od 22.12.2016 do 23.1.2017, zo sumy 1.124,89 € od 24.1.2017 do zaplatenia,

II/ Žalovanému sa povoľuje žalované sumy, vrátane trov konania, splácať v pravidelných mesačných splátkach spolu s ostatnými sumami, a to vždy do 25. dňa v mesiaci po 30 € mesačne, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, až do úplného zaplatenia dlhu pod hrozbou straty výhody splátok, a

III/ Priznáva žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej a druhej inštancie v rozsahu 100 %.

2. Doplniacím rozsudkom zo dňa 7. septembra 2020 č.k. 16C/135/2015 - 245 doplnil súd prvej inštancie rozsudok zo dňa 24. septembra 2019 č.k. 16C/135/2015 - 222 o výrok IV/, ktorým konanie v časti o zaplatenie sumy 176,48 € spolu s príslušenstvom zastavil, o výrok VI/, v ktorom žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 252,91 € a o výrok VI/, ktorým žalovanému povolil žalovanú sumu, vrátane trov konania, splácať v pravidelných mesačných splátkach spolu s ostatnými sumami, a to vždy do 25. dňa v mesiaci po 30 € mesačne, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, až do úplného zaplatenia dlhu pod hrozbou straty výhody splátok.

3. Označeným rozsudkom zo dňa 24. septembra 2019 č.k. 16C/135/2015 - 222 v spojení s doplniacím rozsudkom zo dňa 7. septembra 2020 č.k. 16C/135/2015 - 245 tak súd rozhodol o nároku žalobcu uplatneného voči žalovanému titulom neuhradených splátok úveru z úverovej zmluvy č. 112968 zo dňa 21.3.2014 s tvrdením, že žalovaný svoj dlh neuhradil, hoci žalobca z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovaného dňa 20.11.2014 písomne vyzval na predčasné splatenie poskytnutého úveru a následne úver predčasne zosplatnil, pričom pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatnenia úveru, a to potom, ako najprv vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 7. marca 2017 č.k. 16C/135/2015 -116 tak, že žalovaného zaviazal na zaplatenie istiny 871,98 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.966,98 € od 16.12.2014 do 26.3.2015 zo sumy 1.581,98 € od 27.3.2015 do 9.4.2015, zo sumy 1.531,98 € od 10.4.2015 do 29.5.2015, zo sumy 1.501,98 € od 30.5.2015 do 20.6.2015, zo sumy 1.471,98 € od 21.6.2015 do 19.7.2015, zo sumy 1.441,98 € od 20.7.2015 do 20.8.2015, zo sumy 1.411,98 € od 21.8.2015 do 18.9.2015, zo sumy 1.381,98 € od 20.9.2015 do 20.10.2015, zo sumy 1.351,98 € od 21.10.2015 do 20.11.2015, zo sumy 1.321,98 € od 21.11.2015 do 18.12.2015, zo sumy 1.291,98 € od 19.12.2015 do 20.1.2016, zo sumy 1.261,98 € od 21.1.2016 do 19.2.2016, zo sumy 1.231,98 € od 20.2.2016 do 20.3.2016, zo sumy 1.201,98 € od 21.3.2016 do 20.4.2016, zo sumy 1.171,98 € od 21.4.2016 do 20.5.2016, zo sumy 1.141,98 € od 21.5.2016 do 20.6.2016, zo sumy 1.111,98 € od 21.6.2016 do 20.7.2016, zo sumy 1.081,98 € od 21.7.2016 do 20.8.2016, zo sumy 1.051,98 € od 21.8.2016 do 20.9.2016, zo sumy 1.021,98 € od 21.9.2016 do 20.10.2016, zo sumy 991,98 € od 21.10.2016 do 20.11.2016, zo sumy 961,98 € od 21.11.2016 do 20.12.2016, zo sumy 931,98 € od 21.12.2016 do 20.1.2017, zo sumy 901,98 € od 21.1.2017 do 20.2.2017, zo sumy 871,98 € od 22.2.2017 do zaplatenia (výrok I/), ako i sumy 98,34 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 16.12.2014 do zaplatenia (výrok II/), sumy 1,06 € z titulu nezaplatených úrokov z omeškania (výrok III/) s tým, že žalovanému povolil žalované sumy vrátane trov konania splácať v pravidelných mesačných splátkach spolu s ostatnými sumami, a to vždy do 25. dňa v mesiaci po 30 € mesačne, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného zaplatenia dlhu, pod hrozbou straty výhody splátok (výrok IV/), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok V/), konanie v časti nároku na úhradu sumy 665,61 € a 60 € zastavil (výrok VI/) a žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania (výrok VII/), ktorý Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 8.8.2018 č.k. 1Co/287/2017-151 zrušil vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, vo výroku o lehote na plnenie a trovách konania (výroky IV/,V/ a VII/ rozsudku) a vec v rozsahu zrušenia vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že súd prvej inštancie svoj záver o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti odôvodnil iba odkazom na znenie § 53 ods. 9 a § 879r Občianskeho zákonníka, avšak bez toho, aby podrobil súdnemu prieskumu, či a ako si zmluvné strany dohodli úhradu zmluvných úrokov v posudzovanej spotrebiteľskej úverovej zmluve, vychádzajúc pritom jedine zo zistenia, že žalobca zosplatnil úver dňa 12.12.2014, a výrok o povolení žalovanému splácať priznanú istinu s príslušenstvom, vrátane trov konania v pravidelných mesačných splátkach pod hrozbou straty výhody splátok, odôvodnil súd prvej inštancie bez ďalšieho jedine odkazom na znenie § 232 ods. 2 až 4 CSP.

4. Po vrátení veci súd predmet sporu v jeho zostávajúcej časti, t.j. v časti nároku žalobcu na dohodnutý úrok z úveru právne posúdil podľa § 497, § 502 ods. 1 a 3 Obchodného zákonníka, a vychádzajúc z obsahu bodu 4.3. zmluvy o úvere, podľa ktorého si zmluvné strany v zmluve dohodli platenie zmluvných úrokov až do vrátenia finančných prostriedkov, súd žalobe žalobcu v tejto časti vyhovel.

5. Výrok o lehote na plnenie súd prvej inštancie odkazom na argumentáciu žalobcu, R V/1968 a R 87/1966, odôvodnil aplikáciou § 232 ods. 3 a 4 CSP. Konštatoval, že súd v odôvodnených prípadoch môže určiť na plnenie dlhšiu lehotu, ktorú stanoví podľa okolností daného prípadu, napr. podľa sociálnej a rodinnej situácie, zdravotného stavu osoby, ktorej sa ukladá povinnosť a podobne, pričom hľadiskami pre úvahu súdu, či má povinnému žalovanému priznať výhodu splátok, je najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného aj v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom stanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé. Vychádzajúc zo zistených osobných a majetkových pomerov žalovaného, ktorého manželka je nezamestnaná a ktorého mesačný príjem je v priemere (na základe doložených výplatných pásov) 600 €, z čoho uhrádza 277 € inkaso, na stravu, výdavky na domácnosť a výživu dvoch školopovinných detí dáva 220 € a mesačné náklady na cestovné do práce má vo výške 70 €, dospel k záveru, že žalovaný vzhľadom na svoje osobné a majetkové pomery nemôže splácať vyššiu sumu ako je 30 € mesačne (600 € - 277 € - 220 € - 70 € = 33 €). Dodal, že pri mesačnej splátke 30 € by žalovaný prisúdenú istinu nesplácal 8 rokov ako to tvrdil žalobca, ale podľa výpočtu by ju žalovaný splácal necelých 33 mesiacov.

6. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Proti výroku o lehote na plnenie tohto rozsudku (výroku II/) podal včas odvolanie žalobca z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Navrhoval, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti určenia lehoty na plnenie tak, že žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi dlžnú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň aby žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Podľa názoru žalobcu priznaním splátok vo výške 30 € mesačne súd zapríčinil, že žalovaný bude istinu splácať takmer tri roky. Na základe porušenia úverovej zmluvy a úplného zastavenia splácania úveru bol tak žalovaný „odmenený“ tým, že mu bola priznaná možnosť splácania úveru mesačne vo výške mesačnej splátky totožnej, ako bola splátka dohodnutá v úverovej zmluve (29,98 €), čím súd poprel nielen účinky predčasného zosplatenia úveru, naviac žalobca je ako veriteľ po skončení súdneho konania v postavení, ktoré je totožné s tým, v ktorom sa nachádzal pred podaním žaloby. Súdu prvej inštancie odkazom na viaceré rozhodnutia krajských súdov, ktoré aj citoval, žalobca vytkol, že sa nezaoberal majetkovými pomermi manželky žalovaného napriek tomu, že výdavky počítal vo vzťahu k celej domácnosti žalovaného, hoci pre posúdenie vymožitelnosti pohľadávky a voľbu vhodného spôsobu jej vymoženia nebude rozhodujúci iba predpokladaný mesačný príjem a vyživovacia povinnosť žalovaného, ale jeho celkové majetkové pomery.

8. Rozsudok zo dňa 24. septembra 2019 č.k. 16C/135/2015-222 vo výrokoch I/ a III/ nebol odvolaním napadnutý, tieto výroky rozsudku nadobudli právoplatnosť (§ 367 ods. 1, 3 CSP), preto neboli v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané. Dopĺňací rozsudok zo dňa 7. septembra 2020 č.k. 16C/135/2015 - 245 nebol odvolaním napadnutý, preto v zmysle § 227 ods. 1 CSP nadobudol právoplatnosť.

9. Odvolací súd (34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods.1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379, § 380 ods.1, 2 CSP, z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods.1 písm. h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené. Rozsudok je vo výroku o lehote na plnenie vecne správny.

10. Odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalobcu spochybňujúce správnosť výroku rozsudku, ktorým súd povolil žalovanému splácať priznanú peňažnú pohľadávku v splátkach nie sú spôsobilé priviesť zmenu v tejto časti napadnutého rozsudku. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie, než ako rozhodol súd prvej inštancie, preto odvolací súd na správne skutkové zistenia a právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie odkazuje, rovnako ako i na správne a zákonu zodpovedajúce dôvody tejto časti napadnutého rozsudku, s ktorými

sa odvolací súd stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP), a preto len na zdôraznenie správnosti výroku o lehote na splnenie peňažnej povinnosti a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd dodáva nasledovné:

11. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu o lehote na splnenie peňažnej povinnosti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

13. Po preskúmaní obsahu spisu a napadnutej časti rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil správne skutkový stav, teda majetkové a sociálne pomery žalovaného a tieto i správne vyhodnotil. Súdu nemožno vytknúť, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo nesprávne vyložil použité ustanovenie § 232 ods. 3 CSP, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku, súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu, ak súd žalovanému povolil splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 30 € pod hrozbou straty výhody splátok, t.j. ak súd súčasne rozhodol, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. V danom prípade v okolnostiach súdenej veci súd adekvátne aplikoval i ustanovenie § 232 ods. 4, posledná veta CSP, podľa ktorého súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

14. Náležite pritom prvoinštančný súd vychádzal z premisy, že hľadiskami pre úvahu súdu, či má žalovanému, ktorého platobnú povinnosť určil, priznať výhodu splátok alebo nie, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, ako aj v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok, nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé a napokon i preukázanie skutočností s ohľadom na osobné, sociálne a majetkové pomery žalovaného, ktorý žiada súd o priznanie výhody splátok.

15. V danom prípade všetky tieto podstatné relevantné skutkové okolnosti boli v konaní na súde prvej inštancie preukázané, súd prvej inštancie sa s týmito náležite vypořiadal. Po vrátení veci totiž súd v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vyzval žalovaného, aby zdokladoval svoje osobné a majetkové pomery, teda označil svojho zamestnávateľa, predložil fotokópiu pracovnej zmluvy, fotokópie výplatných pásov za obdobie minimálne 6 mesiacov, uviedol svoj rodinný stav, ak je ženatý, kde pracuje jeho manželka a aký má príjem, koľko má maloletých detí, aké má náklady na bývanie, cestovné do práce, ako aj ďalšie náklady s výchovou detí. Žalovaný na výzvu súdu predložil fotokópiu pracovnej zmluvy, fotokópie výplatných pásov za obdobie šiestich mesiacov a uviedol, že manželka je nezamestnaná, má dve školopovinné deti, náklady na školu ročne predstavujú 80 €, platí inkaso v sume 277,16 € mesačne, má cestovné výdavky vo výške 70 € mesačne na cestu do zamestnania a výdaje na domácnosť predstavujú 220 € mesačne. Žalobca pritom súdu neopodstatnene vytkol, že nezisťoval aj majetkové pomery manželky žalovaného, keď vo svojom odvolaní sám uviedol, že pre posúdenie vymožitelnosti pohľadávky a voľbu vhodného spôsobu jej vymoženia nebude rozhodujúci iba predpokladaný mesačný príjem a vyživovacia povinnosť žalovaného, ale celkové majetkové pomery žalovaného.

16. Ako opodstatnenú nemožno vyhodnotiť ani námietku žalobcu, že súd zapríčinil, že žalovaný bude istinu splácať takmer tri roky, ak priznal splátky vo výške 30 € mesačne, v situácii, ak žalobcovi nepochybne bola v súdnej veci priznaná istina vo výške cca 970 € (871,98 € +98,34 €+1,06 €= 971,38 €) a plnenie istiny v pravidelných mesačných splátkach po 30 € by trvalo zhruba necelých 33 mesiacov, čo je v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou týkajúcou sa plnenia v splátkach, navyiac za stavu, ak žalovaný podľa jeho výpovede na pojednávaní dňa 7.3.2017 predmetný úver pravidelne spláca splátkami po 30 € mesačne, banke dal stály príkaz na úhradu 30 € a v úhrade úveru formou splátok

mieni pokračovať aj naďalej tak, „ako to má nastavené v banke“, t.j. ak žalovaný sám požiadal o plnenie v splátkach vo výške, ktorú je schopný pravidelne mesačne splácať, teda je si vedomý svojej povinnosti a túto chce aj riadne a dobrovoľne plniť.

17. Odvolací súd je v zhode s prvoinštančným súdom v jeho názore, že mesačná splátka je primeraná majetkovým a sociálnym pomerom žalovaného a žalujúci veriteľ ako „silnejšia strana“ v spotrebiteľskom spore sa týmto rozhodnutím nedostane do ťaživej ekonomickej situácie, keďže sa jedná o bankový subjekt, ktorému bola v konaní priznaná istina vo výške cca 970 € (871,98 € +98,34 € +1,06 € = 971,38 €), a tak nemožno priznať relevanciu ani odvolacej námietke žalobcu založenej bez ďalšieho iba na tvrdení, že žalovaného súd odmenil, ak mu priznal splácať dlh vo výške mesačnej splátky totožnej, ako bola splátka dohodnutá v úverovej zmluve (29,98 €) a že súd povolením splácať dlh v splátkach vo výške 30 € poprel účinky predčasného zosplatnenia úveru. Za stavu, ak žalobca má bezpochyby k dispozícii právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie na peňažné plnenie, vrátane rozhodnutia, že omeškanie žalovaného s plnením čo len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia, nemožno ako opodstatnenú vyhodnotiť ani odvoláciu námietku žalobcu, že napadnutým výrokom rozsudku súd zapríčinil, že žalobca je ako veriteľ po skončení súdneho konania v postavení, ktoré je totožné s tým, v ktorom sa nachádzal pred podaním žaloby.

18. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že princípu vyváženej ochrany práv oboch strán sporu so zreteľom k okolnostiam tejto konkrétnej veci zodpovedá súdom povolené plnenie v splátkach, odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého výroku o lehote na plnenie, z ktorého dôvodu odvolací súd rozsudok v tejto jeho napadnutej časti, vrátane akcesorického výroku o trovách konania, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

19. O trovách konania odvolacieho rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a v odvolacom konaní procesne úspešný žalovaný trovy odvolacieho konania nežiadal a zo súdneho spisu mu ani žiadne trovy nevyplynuli.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).